

Djetinjstvo u holokaustu

Navedite nekoliko pojmova koji vas asociraju na vaše djetinjstvo i odrastanje! (npr. sreća, mašta, škola, prijatelji...)

Napišite što vas je najviše veselilo u djetinjstvu, koje vam je najljepše sjećanje te koja vam je najdraža osoba iz djetinjstva!

"Konvencija o pravima djeteta" Ujedinjenih naroda

- 1. Sva djeca i mladi imaju ista prava. Ni jedno dijete ne smije biti oštećeno zbog svoga spola, boje kože, jezika ili religije.**
- 2. Djeca i mladi imaju pravo na najveću moguću mjeru zaštite zdravlja kao i zdravstvene preventive i medicinske brige.**
- 3. Djeca i mladi imaju pravo na besplatno osnovno obrazovanje. Osim toga, mora im se osigurati i posjet školama koje bi ih mogle dalje obrazovati.**
- 4. Djeca i mladi imaju pravo na odmor, slobodno vrijeme, igru i sudjelovanje u kulturnim i umjetničkim aktivnostima.**
- 5. Djeca i mladi imaju pravo na informiranje, kao i na to da svoje mišljenje slobodno kažu i budu saslušani.**

- 6. Djeca i mladi imaju pravo na dobar odgoj. Njihovi roditelji ili odgajatelji ne smiju primjenjivati silu. Zloupotreba i zlostavljanje djece su zabranjeni.**
- 7. Djeca i mladi imaju pravo u ratu i bijegu dobiti posebnu pomoć i zaštitu.**
- 8. Djeca i mladi imaju pravo na zaštitu od rada kojim bi bili iskorišteni i na zaštitu od seksualnog zlostavljanja.**
- 9. Djeca i mladi imaju pravo na život sa svojim roditeljima i na kontakt s oba roditelja ako oni žive razdvojeno.**
- 10. Djeca i mladi invalidi imaju pravo na posebnu podršku i unapređenje, kao i na aktivno sudjelovanje u društvenom životu.**

Tekst preuzet iz: Terre des hommes, "Prava djeteta, sudjeluj i ti!"]

Više od 2 milijuna djece je u zadnjih 10 godina poginulo u ratovima.

10 milijuna djece u svijetu ima teška psihička oštećenja kao posljedice rata.

30 milijuna djece živi u ratnim područjima.

U 26 zemalja svijeta djeca mlada od 15 godina koriste se kao vojnici na zadatku.

[Izvor: H.-M. Große-Oetringhaus (1999.), Djeca u ratu — Djeca protiv rata, Mülheim an der Ruhr]

**Jesu li židovska djeca tijekom holokausta
imala normalno djetinjstvo?**

**Jesu li uopće imala djetinjstvo??...
...**

**Tijekom holokausta ubijeno je
1,5 milijuna židovske djece!**

"Nakon što bih napisala zadaću, igrala bih se sa lutkama koje sam koristila kao manekenke. Oblaćila bi im haljine koje sam sama dizajnirala i sašila. Čitanje je bilo moja omiljena zanimacija. Pohađala sam satove baleta, a zimi išla na klizanje. Dok sam klizala, često sam zamišljala sebe kao poznatu klizačicu koja nastupa pred brojnom publikom."

Hanna Hershkowitz

Anna Frank

"20. 6. 1942, subota.

...Sada je lijepo i tiho. Tata i mama su vani, a Margot je izašla igrati ping-pong s nekim mladićima i prijateljicom Treesom. I ja mnogo igram ping-pong u posljednje vrijeme. Tako mnogo da smo nas pet cura osnovale klub. Nazvale smo ga "Mali medvjed minus dva". Stvarno luckasto ime, osnovano na pogrešci. Željele smo nadjenuti klubu posebno ime i, jer nas je pet, došle smo na tu ideju. Mislile smo da se zviježđe "Mali medvjed" sastoji od pet zvijezda, ali pogriješile smo. Ima ih sedam, kao i "Veliki medvjed", što objašnjava ono "minus dva"."

"Imala sam šest godina. Bio je to prvi dan škole 1941(.....) Mariša, moja najbolja prijateljica, pozvala me da idemo zajedno u školu. Sastale smo se ujutro i krenule skupa sa ostalom djecom. Stigle smo do velikih visokih vrata. Stražar škole je stajao pored vrata (.....) Mariša je prošla kroz vrata, stražar je pozdravi, a ja sam je slijedila.

"Kuda ćeš?" upitao me stražar.

"U školu, u prvi razred' odgovorih ponosno i nastavih ići. Stražar mi prepriječi put. 'Ne,ne,ne ti'

"Ali ja već imam 6 godina,stvarno!"

"Da, ali ti si židovka, a židovi nemaju prava ući. Nema židova u našoj školi.Idi kući' [...] Mariša i ostala djeca otrčala su u zgradu.

[...] Nisam plakala. Mislila sam: ja sam židovka. Tamo nema mesta za mene. Stajala sam sve dok više nitko nije stajao tamo. Samo ja. Nova školska godina je počela. Ali ne za mene."

Hanna Hershkowitz

SEUCHENSPERRGEBIET | OBSZAR ZAGROŻONY TYFUSEM
NUR DURCHFAHRT GESTATTET | DOZWOLONY TYLKO PRZEJAZD

Eliezer:

"U getu smo pola štruce kruha dijelili na petoricu. Sjećam se kako smo svi sjedili skupa, a moj otac dijelio taj komad kruha, trudeći se da svi dobiju podjednaki dio. Moja mama je uvijek svoj dio davala meni... 'Nisam gladna' – običavala je govoriti. Toga ću se uvijek sjećati. Svaki put kada bi se moja mama odricala nečega radi mene, znao sam da mnogo žrtvuje. Imao sam puno optimizma, puno nade i vjere – možda sam to primio od majke. Također sam se mnogo koristio maštom. Govorio sam sebi da će sigurno biti još dobrih vremena za židove kad se sve svrši. Što me najviše potaknulo da nastavim živjeti i vjerovati, bio je moj posao koji sam dobio izvan geta. Bili smo plaćeni, te sam novcem ipak nekako mogao tajno opskrbljivati svoju obitelj."

Sima,17 godina:

"Sjećam se sastanaka u našem klubu za mlađe. U starom, polu srušenom stanu, u maloj ulici, sastajali smo se zajedno... učitelji, glumci, pjevači, prijatelji... na par sat kad smo mogli. Ti susreti nam davaše snage da nastavimo. U tih par sati bježali smo od surove stvarnosti i nalazili hranu duhu.U središtu strašnih ubijanja, ne znajući da li ćemo doživjeti sljedeći dan...trudili smo se da nastavimo živjeti...Zbor je izvodio pjesme na jidišu, glumci su postavljali drame.Odražavala su se natjecanja za najbolju priču, najbolju dramu, najbolju pjesmu. Pisci su davali lakaje. Pjesnici su čitali svoje pjesme."

San / Avraham Koplowicz

Kada narastem i napunim dvadesetu,
Krenut ću da vidim čaroban svijet
Sjest ću u pticu s motorom,
Uzletjet ću, vinut ću se visoko u svemir.
Letjet ću, jedrit i kružit
Nad divnim dalekim svijetom.
Lebdjet ću nad rijekama i oceanima
Upravljen prema nebu, uzdizat ću se i cvjetati,
Oblak je moja sestra, vjetar moj brat.

Avraham Koplowicz je ubijen u Aushwitzu u rujnu 1944.

Eliezer:

"Oslobodenje je za mene označavalo vraćanje u čovječanstvo..U trenutku kad sam dobio svoj broj bio sam ponižen, osjećao sam se poniženo. Bilo je izuzetno teško vratiti sliku čovječnosti. Kad sam već bio sit, udovoljen, nisam se morao stalno brinuti za čarape, donje rublje, četkicu za zube, par cipela, želio sam skinuti uniformu s brojem i osjetiti da se vraćam u život. Bio je to vrlo dug proces. Ali na kraju mi je uspjelo."

Koja prava su bila uskraćena židovskoj djeci u vrijeme holokausta?

Navedite nekoliko pojmove kojima biste mogli opisati njihovo djetinjstvo!

Danas smo obilježili Dan sjećanja na žrtve kolokausta i sprječavanje zločina protiv čovječnosti i upoznali se sa sudbinom ove djece, kako se takva tragedija više nikada ne bi ponovila!!!

Izradila: Magdalena Cvek

Izvor:

www.yadvashem.org

Itzhak B. Tatelbaum, *Through Our Eyes: Children Witness the Holocaust*, Yad Vashem